

מסכת נזיר

פרק ט משנה ה

נִזְיר הָיָה שְׁמוֹיאֵל, כִּדְבָּרִ רַבִּי נְהֹרָאִי, שֶׁנְאָמָר (שְׁמוֹאֵל א א) וּמֹרֶה לֹא יַעֲלֶה עַל רָאשׁוֹ, נְאָמָר בְּשָׁמְשׁוֹן (שׂוֹפְטִים יג) וּמֹרֶה, וְנְאָמָר בְּשְׁמוֹיאֵל וּמֹרֶה, מֵה מֹרֶה הָאָמֹרֶה בְּשָׁמְשׁוֹן, נִזְיר, אָף מֹרֶה הָאָמֹרֶה בְּשְׁמוֹיאֵל, נִזְיר. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, וְהָלָא נִזְיר, אָף מֹרֶה הָאָמֹרֶה בְּשָׁמְשׁוֹן, וְהָלָא כָּבֵר אֵין מֹרֶה אָלֶא שֶׁל בָּשָׂר וְדָם. אָמָר לוֹ רַבִּי נְהֹרָאִי, וְהָלָא כָּבֵר נְאָמָר (שְׁמוֹאֵל א טז) וַיְאָמַר שְׁמוֹיאֵל אֵיךְ אַלְךְ וְשָׁמַע שָׁאוֹל וְהָרָגָנִי, שְׁכָבֵר הָיָה עַלְיוֹ מֹרֶה שֶׁל בָּשָׂר וְדָם: